

't Geitenpad

Kwartaalblad van en voor de leden van vereniging Veteranen 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

HENRY VREE BENOEMD TOT ERELID (... EN TERECHT!)

Tijdens de jaarlijkse ALV is oud-bestuurslid Henry Vree met overweldigende meerderheid van stemmen benoemd tot erelid van de vereniging. Alleen ... hij was op dat moment zelf nog niet op de hoogte! Door verplichtingen op zijn werk kon Henry namelijk niet aanwezig zijn bij de online ALV, tot grote spijt van alle aanwezigen. Op dringend verzoek van onze voorzitter Raymond werd zijn benoeming door iedereen geheim gehouden tot de aanbidding van de bijbehorende oorkonde, enkele dagen later.

En die aanbidding kwam als een complete verrassing voor hem want met zijn vrouw Tia was het bezoek van tevoren stiekem afgesproken. Dat moet toch een beetje een vreemde gewaarwording voor hem zijn geweest want als er binnen de vereniging zich ook maar iets van belang afspeelt, is hij normaal gesproken altijd één van de eersten die er weet van heeft. Des te groter de verrassing toen zomaar ineens de voorzitter op de stoep stond, met een mooie oorkonde!

optreden heeft hij ervoor gezorgd dat de samenwerking tussen de organiserende partijen goed bleef verlopen zodat er in 2017 een druk bezochte en alomteweesse Jubileumreünie kon worden neergezet. In zijn latere functie als Algemeen Bestuurslid / Activiteitscoördinator was hij de drijvende factor achter onze groeiende aanwezigheid bij regionale veteranendagen, de Run van Winschoten en het regelen en beheren van onze uitvalsbasis op het vm. MOB-complex Zwijnsbergen.

Henry, van harte gefeliciteerd met deze meer dan terechte benoeming!

ALV ONLINE GEHOUDEN

Op zaterdag 13 februari is de jaarlijkse algemene ledenvergadering gehouden. Dit jaar was het niet mogelijk om de ALV ergens in den lande live te houden, maar moest dit door de aanwezigen vanuit huis achter de pc gevolgd worden. In totaal waren er 33 leden aanwezig (inclusief het bestuur), iets minder dan voorgaande jaren maar vanwege het online karakter toch geen slechte opkomst. Vooruitlopend op het versturen van de notulen volgt hierbij een kort verslag.

Na het welkomstwoord van de voorzitter werden eerst de dit jaar op de... (lees verder op de volgende pagina)

VERDER IN DEZE EDITIE...

- ALV online gehouden
- De nieuwe bestuursleden stellen zich voor
- Geitenpad-klassieker
- Mutaties ledenbestand
- Liefdevolle restauratie van een LaRo 88 (2)
- In gesprek met ... Jeroen Heuts
- Onderweg (column) / Kort nieuws / Agenda

Kersvers erelid Henry Vree met de zojuist aangeboden oorkonde.

De tekst op de oorkonde luidt als volgt:

Henry heeft een belangrijke bijdrage geleverd aan de opbouw en goede naam van onze vereniging tijdens de ruim zeven jaar die hij in het bestuur heeft gezeten. Door zijn enthousiasmerende en verbindende

... Wall of Honor bijgeschreven veteranen herdacht met een minuut stilte.

Bestuur en vereniging

Het afgelopen jaar was zwaar in het opzicht dat er praktisch geen fysieke contactmomenten konden worden georganiseerd. En dat is moeilijk te accepteren voor een vereniging die Verbinden als belangrijkste kernwaarde heeft. Ook voor het bestuur was het geen pretje en online vergaderen werd de norm.

Het afgelopen jaar zijn er echter wel vorderingen gemaakt op het gebied van de vijf speerpunten die waren gedefinieerd. Met name het automatiseren van de ledenadministratie, het vernieuwen van de website en het verbeteren van de webshop is goed op poten gezet. Ook het opzetten en uitbrengen van 't Geitenpad staat goed in de steigers en kan rekenen op grote waardering van de leden. Helaas bleven het vergroten van de betrokkenheid van de leden en het formuleren van het sponsorbeleid achter bij de verwachtingen. Hiermee gaan we komend jaar verder.

Ledenadministratie en Financieel jaarverslag

Het aantal leden is het afgelopen jaar met 39 gegroeid tot 177 en dat is in zo'n coronajaar toch wel boven verwachting. De vereniging staat er verder financieel

redelijk goed voor. Het afgelopen jaar waren er natuurlijk maar weinig uitgaven voor activiteiten maar daar tegenover stonden extra uitgaven voor 't Geitenpad en de inrichting van de opslagruimte in Elst. Ook is er o.a. geïnvesteerd in website en webshop.

Afscheid van bestuursleden Marco en Henry

Met het voorlezen van de brieven die de aftredende bestuursleden thuis hebben ontvangen werd afscheid genomen van secretaris Marco Mulder en algemeen bestuurslid Henry Vree. In deze brieven werd veel waardering uitgesproken voor hun inzet. Uiteraard hebben ze allebei een mooi wandbord met toepasselijke latijnse spreuk gekregen.

Huishoudelijk Reglement en Contributie 2022

Naast het kiezen van de nieuwe bestuursleden (zie inzet) waren ook de goedkeuring van het nieuwe Huishoudelijk Reglement en de hoogte van de contributie voor **2022** (maximaal €25,-) aan de orde. Beide voorstellen zijn door de ALV aangenomen.

Activiteiten 2021

Er moet rekening mee worden gehouden dat 2021 nog een behoorlijk leeg jaar zal zijn maar zodra het weer kan zal er direct opgeschaald worden!

DE NIEUWE BESTUURSLEDEN STELLEN ZICH VOOR

Mijn naam is Jan Willem (52 jaar), getrouwd met Natascha en ik heb een dochter van 17 jaar. In het dagelijks leven ben ik werkzaam als Manager Costumer Support Centre bij Loading Systems International in Lelystad, een firma die laadsystemen levert voor de transportsector.

Ik ben met lichte 86-5 opgekomen als dienstplichtige in Ede bij de verbindingdienst. Na mijn opleiding tot onderofficier in 1991 ben ik uiteindelijk in Seedorf terecht gekomen als commandant Eltro. Van daaruit werd ik opgeroepen voor uitzending naar Bosnië (Lima 9, Santici). Ik heb daar een mooie tijd gehad met verschillende hoogte- maar ook dieptepunten. Later ben ik ook nog met het 13de naar Sisava geweest.

Ik heb er ontzettend veel zin in om mijn steentje bij te dragen als jullie nieuwe secretaris. Hierbij zullen mijn ervaring in de communicatie en marketing zeker van pas komen!

Ik ben Gerrit (52 jaar) en woon samen met mijn vrouw Gratiana in 't Harde. Normaal werk ik twee dagen in de week als vrijwilliger in het museum van de Historische Collectie Regiment Bevoorradings- en Transporttroepen. Maar door de coronamaatregelen zit ik nu helaas veel thuis.

Mijn militaire carrière ligt alweer een tijdje achter me. Ik heb van 1987 tot 1995 gediend als TSP / KVV: eerst ruim drie jaar bij 43 Painbat in Assen en vervolgens ruim vier jaar bij de AAT (108 LTTcie in Nunspeet). Twee keer ben ik uitgezonden: van november 1992 tot mei 1993 met het Tbat (T1) en van augustus 1994 tot januari 1995 met Dutchbat 2. Op 13 juli 1995 heb ik eervol ontslag genomen en de krijgsmacht verlaten.

In het verleden ben ik vier jaar lang in een soortgelijke functie actief geweest in het bestuur van de BNMO, afdeling Gelderland en die ervaring neem ik mee als jullie nieuwe activiteitencoördinator.

LIEFDEVOLLE RESTAURATIE VAN EEN LARO 88 (2)

In de vorige editie van 't Geitenpad stond een korte introductie van het restauratieproject van de LaRo van Marvin van Gool. In deze en de volgende editie gaan we dieper in op dit mooie project.

De vorige keer is al het enige gezegd over het compleet krijgen van alle onderdelen die misten of vervangen moesten worden. Dat is goed gelukt want er is nog veel verkrijgbaar van dit model, ook al moet je het soms uit Engeland halen.

Maar als Marvin compleet zegt, bedoelt hij ook compleet en daar gaat hij best ver in. Zo heeft hij zelfs een onklaar gemaakte UZI weten te bemachtigen "want dat hoort er nou eenmaal bij". Die wapenklem zit er toch ook niet voor niets? Daar hangt natuurlijk wel wat regelgeving aan, maar tijdens evenementen zoals het Museumweekend is het dan wel mooi compleet. Het enige dat hij nog niet heeft gevonden is een SatCom antenne. Zelfs Defensie heeft dat oude spul niet meer liggen, dus heeft hij er op het oog zelf een gedraaid van MDF. Goed geplamuurd en gelakt ziet het er net echt uit maar als iemand zo'n ding weet te liggen houdt hij zich alsnog aanbevelen.

Maar voordat dat er allemaal op kon moest eerst alles worden gedemonteerd en toen kwamen er toch nog wat onaangename verrassingen tevoorschijn. Het chassis was bovenop de balken namelijk hier en daar

doorgerot. Daar moesten dus nieuwe stukken in worden gelast.

Door zijn hobby, het restaureren van klassieke Volkswagens, draait Marvin zijn hand eigenlijk niet om voor zo'n project. Sterker nog: tijdens zijn dienstplicht had hij zijn LaRo voordat hij op uitzending ging al helemaal eens onder handen genomen. Gerepareerd wat stuk was en alles fris in de lak gezet. Daar was hij niet de enige in trouwens, het lijkt namelijk wel alsof iedere dienstplichtige die voor zijn huidige LaRo verantwoordelijk was een laklaag heeft toegevoegd.

Het schuren en lakken was namelijk een enorme klus, tot grote frustratie van echtgenote Sylvia omdat het steeds stoffiger in huis werd. Daarbij kwam dat de oude lak steeds losliet als er met tweekomponenten lak overheen gespoten werd. Dat moest er dus minimaal tot op de primer af! Tijdens het lakwerk hing dan de hele schuur vol met losse onderdelen om te worden voorzien van meerdere lagen verse lak.

In de volgende editie het vervolg van dit project ...

IN GESPREK MET... JEROEN HEUTS

(door Marcel Wilke)

Ook graag in In gesprek met... ? Meld je dan aan via engespreekmet@gmail.com of via Whatsapp 06 12965349

Jeroen was 19 jaar ten tijde van zijn missie, dienstplicht soldaat, elektromonteur bij de Genie. UNPROFOR L8 van april t/m november 1995.

Ik ben in Ossendrecht met Lima 7 opgekomen en opgeleid. Vanwege een overschot aan genisten en omdat Lukovac werd opgeheven en zou worden samengevoegd met het Transportbataljon (dit is uiteindelijk het logistiekbataljon in Šantići geworden) werd ik pas met Lima 8 uitgezonden. Omdat ik twee maanden moest wachten, werd ik opgeleid tot veredelde EHBO'er. Diverse excursies gedaan, o.a. naar het VU in Amsterdam waar medische studenten hun opleiding volgen en naar de gravendienst van de KL.

In Šantići was mijn hoofdtaak elektromonteur (ik kwam van de MTS) en op wat stages na was dit mijn eerste werkervaring. Op de compound moesten veel oude kabels worden vervangen. Omdat niets op tekening stond was dit nog wel een hele klus. Er werd ook veel buiten de poort gewerkt, onder andere om de lokale bevolking te helpen. Al snel ging ik veel andere dingen erbij doen, timmeren, loodgieteren en ik werd daar zelfs opgeleid voor de graafmachine. Hierdoor was ik van alle markten thuis en multifunctioneel inzetbaar.

Je bent 19 jaar (wat weet je dan al van de wereld?) en ging met de edele hoop aan de slag. "Wij gaan hier wel even het verschil maken.", dacht ik toen nog. Mijn uitzending heeft me een hoop levenservaring gebracht want je wordt snel volwassen daar. Je komt uit het veilige Nederland, een welvarend land, en dan kom je eigenlijk van het ene op het andere moment in oorlogsgebied terecht. Tijdens de acht maanden van mijn uitzending heb ik dan ook de nodige ellende mee gemaakt, beschietingen, machteloos toe moeten zien en de lokale

bevolking niet kunnen helpen. Daar bovenop nog het overlijden van Remco (een collega) op 3 oktober 1995.

Na mijn uitzending was ik als burger werkzaam bij de KLPD. Tijdens mijn dienst kreeg ik een melding van een ongeval op de A50. Er waren meerdere meldingen binnen gekomen, van blikshade tot dodelijk ongeval, het laatste bleek de realiteit.

De impact van dit ongeval leidde er toe dat ik uiteindelijk in de ziektewet kwam. De bedrijfsarts zag al snel dat er meer lijden zat dan alleen dat ongeval. Hij verwees mij dan ook door naar de maatschappelijke dienst van het Veteranen Instituut te Doorn. Daar bleek dat zij niets voor mij konden betekenen en werd ik doorverwezen naar het CMH in Utrecht. Mijn therapeut vroeg mij attributen van mijn uitzending mee te nemen om te bespreken, de verhalen er omheen te vertellen. Deze attributen hebben uiteindelijk geleid tot mijn UNPROFOR verzameling.

Inmiddels ben ik werkzaam als politieagent bij de verkeersdienst in Amsterdam, voor politietaken op de weg. Vanuit de landelijke politieorganisatie werd er een veteranenplatform opgericht. Er werd, net als bij de KL, een draagploeg opgericht waarvan ik lid ben geworden. We kregen een gedegen exercitie opleiding van de Marechaussee om een overledene eervol over te kunnen dragen aan de nabestaanden. Diverse

inzetten gehad, ook bij de MH17 tragedie. Helaas moest ik door rugklachten stoppen maar nu maak ik mij op andere manieren nuttig, veelal met vrijwilligers werk.

De UNPROFOR verzameling is ontstaan vanuit mijn behandeling. Deze bestaat uit privé goederen, zoals militair paspoort, onderscheidingen, miniatuur voertuigen, verkeersborden, eigenlijk te veel om op te noemen. Ook zijn er diverse dingen aangeschaft op beurzen en via Marktplaats. Het geeft mij mijn rust, als ik even op Marktplaats zoek naar voorwerpen van mijn uitzending. Er is niet veel te vinden, maar zo af en toe vindt je wat bijzonders. Zo vond ik een verkeersbord van een checkpoint die diende als biertafel bij een studentenvereniging. Ik mocht dit bord voor een klein bedrag overnemen en deze hangt nu bij mijn collectie.

GEITENPAD-KLASSIEKER: “Strategie van de eenvoud”

Omdat dit de eerste keer is dat het 2^e pel A-cie een paar kolommen van 't Geitenpad mag vullen grijpt het peloton de kans om zichzelf voor te stellen. Niet door zich te buiten te gaan aan de 'trendy' cultuurvormende kenmerken van het moderne bedrijfsvoeringsproces. Nee, geen T-shirts, badges en namen als bere- en bullspelotons. Nee beste lezers, dit peloton beprkt zich tot de strategie van 'de simpele eenvoud'.

Ondanks dat velen het willen kenmerken als 'Het smurfenpeloton' wil en zal het alleen gekend worden als 2^e pel A-cie. Immers, het dwergenstadium zijn haar leden al lang ontgroeid. Zo zal de HVO zich het tweede peloton nog lang herinneren door de simpele handelingen die de PC aan zijn wapen verrichtte. Toen hij op 14 juni zag dat zijn konvooi werd gehinderd door 'het Golfje' van de plaatselijke HVO-commandant stapte de PC zelfverzekerd uit zijn voertuig en klapte geroutineerd 'klik-klak' de kolf van zijn UZI uit. Dit eenvoudige gebaar leidde tot het verschrikt doorladen van tenminste vijftien AK-47's met een even doeltreffend 'klik-klak'. Uit dit gebaar bleek zeer duidelijk hoeveel eerbied de HVO-ers hebben voor het tweede peloton. “Oh, pas op! De PC klapte zijn kolf uit.”

Rijst

Zo is het kader van het peloton, met Indisch bloed in de aderen, niet te beroerd de hele compagnie op eenvoudige wijze een eersteklas rijstmaaltijd te serveren. Maar ook de mannen van dit 'eenvoudige' peloton laten zich niet onbetuigd. Niet moeilijk doen als er 80 ton Hollandse aardappelen moeten worden gelost. Dan laat je aan de mannelijke bevolking van Busovaca zien dat je een zak van 50kg alleen kunt dragen. Natuurlijk laten de Kroatische mannen zich niet onbetuigd, maar zwichten voor het geweld van de mannen van het tweede. Slivovic en Turkse koffie ten spijt. Machteloos moeten zij uiteindelijk toekijken hoe A2 de 80 ton aardappelen lost.

Ja, het tweede peloton zal nog van zich doen spreken, zelfs als door een 'eenvoudig' ongeval de tien inzetbare tientonniers tot negen zijn gereduceerd. En zeker als de overste, in al zijn 'eenvoud', ervoor zorgt dat het negental binnen vier weken weer wordt aangevuld tot tiental.

“Nema Problema”. Eenvoud in denken en handelen. Hiermee schrijft het 2^e pel A-cie hier en nu historie.

kpl1 Erik Smit

(uit: 't Geitenpad nr. 8, zaterdag 26 juni 1993)

MUTATIES LEDENBESTAND

Het actuele ledenaantal is 177. Sinds het verschijnen van de vorige editie van 't Geitenpad hebben we de volgende leden mogen verwelkomen:

... Fred Weijer (T1c)

kpl1 Lammert Lemmen (T2)

Helaas hebben de volgende leden te kennen gegeven geen prijs meer te stellen op het lidmaatschap:

kpl1 Peter van Eijbergen (T1a)

kpl1 Ruud Paap (DB1)

Hé jij daar! Ja, jij, met dat Geitenpad in je handen! Ken je nog iemand van je oude peloton of rotatie die nog geen lid is van onze vereniging? Dat kan toch niet waar zijn? Laat hem of haar dan eens weten dat aanmelden via de website zo gepiept is. Ga naar: 1nlbeunlogtbat.nl/aanmelden-lidmaatschap

Ook je thuisfronter is trouwens van harte welkom (en als Thuisfronter betaal je geen contributie).

Aanmelden

AANMELDEN LIDMAATSCHAP

AANMELDEN THUISFRONT

ONDERWEG...

Column van Roelof Visser (T2 en T12)

In de afgelopen jaren ben ik mij steeds bewuster geworden van het principe dat als er iets stopt of er ergens een deur dicht gaat, er ook altijd weer eentje open gaat en er iets nieuws op je pad komt.

Zo ook een maandje geleden, door de ontwikkelingen i.v.m. corona werden mijn uren steeds minder omdat de klanten waarvoor ik rijd nog meer dan voorheen van hun werkgever thuis moeten werken. Ik zie dit soort veranderingen altijd redelijk op tijd aankomen door goed te kijken, luisteren en het nieuws te volgen. Altijd blijven observeren zeg maar.

Ik was net klaar met mijn voorlopig laatste rit toen op weg naar huis plots "ping" een appje binnenkwam. Doordat ik nog aan het rijden was, had ik op dat moment even niet de gelegenheid om het appje te lezen en kon dus ook niet zien van wie het afkomstig was. Eenmaal de kans bleek het een dakdekkersbedrijf te zijn waarvoor ik een jaar of twee geleden ook al eens wat invalwerk had gedaan. Of ik wat te doen had de komende twee weken...

Ze hadden het namelijk druk en konden wel wat extra handjes gebruiken. Alle 'goede' mensen waren op en zo kwamen ze uiteindelijk bij mij terecht. Door Koning Winter en de regen verliepen de eerste twee weken echter moeizaam en hoefde ik niet veel ingezet te worden. Maar ook nu weer kreeg ik een opdracht uit een onverwachte hoek en kon ik mijn uurtjes maken.

De afgelopen twee weken heb ik wel volop kunnen meedraaien op het dak, lekker buiten werken en spieren gebruiken waarvan je vergeten was dat je ze had. Laatst was het een ATV-dag voor de dakdekkers, maar die dag kon ik dan weer mooi vullen met een rit en het wegbrengen van wat pakketjes.

Normaal werk ik alleen maar nu kan ik weer nieuwe mensen leren kennen en samen met echte vaklui mijn handjes laten wapperen. Een gezonde dosis onvervalste 'mannenpraat' om je heen is ook wel weer eens verfrissend en die vette bek of dat visje op vrijdag met de mannen gaat er trouwens ook best in.

Gelukkig pakte het voor mij steeds positief uit, maar je moet de kansen wel zien en toepassen. Niets is mij te min of te gek, want NIL NOBIS ABSURDUM toch? Zo wordt deze 'kleine' jongen een rijk gevuld persoon en dat geef ik graag door.

Ook in deze tijd geldt: sluit niet je ogen, er komt zoveel moois voorbij!

Roelof

KORT NIEUWS

54520
bezorgde burgers

Geef ons munitie, teken de petitie

(Als je veiligheid je lief is)

De structurele onderfinanciering van onze Defensie moet een halt toe worden geroepen. Zowel links als rechts politiek Nederland laten Defensie links liggen.

En niemand lijkt zich bewust te zijn van de gevolgen. Van het feit dat ons Koninkrijk niet adequaat beschermd is tegen dreigingen. Van het feit dat militairen simpelweg hun werk niet kunnen doen. Militairen die bereid zijn alles te geven voor de veiligheid van ons land.

Dat moet hoognodig veranderen. Laat daarom jullie stem horen en teken de petitie op psst.nl.

AGENDA

datum onb. Herbegrafenis Robert Jan vd Heijden

De agenda is voorlopig nog erg leeg door de grote onzekerheid omtrent het al of niet versoepelen van de maatregelen. Na de zomer kan er waarschijnlijk wel weer wat georganiseerd worden, maar het is nu nog veel te vroeg om iets concreets te melden. Toch willen we kijken of we in de tussentijd bijvoorbeeld iets online kunnen organiseren. Heb je suggesties of wil je graag meehelpen, neem dan contact op met Gerrit via act.inlbeuntransportbat@gmail.com (of bel hem even op 06 38366311, kun je gelijk kennismaken).

't Geitenpad is het verenigingsblad van vereniging Veteranen 1 (NL/BE) VN Transportbataljon en verschijnt 4x per jaar in de maanden maart, juni, september en december.

Redactie:

Raymond van der Wee (bij gebrek aan beter 😊)

Voor vragen, suggesties en aanmeldingen van redactieleden:

inlbeuntransportbat@gmail.com

Aan dit nummer werkten mee: Jan Willem Hesselink, Gerrit Kroon, Marvin van Gool, Marcel Wilke, Jeroen Heuts, Roelof Visser

De volgende editie van 't Geitenpad wordt in juni 2021 verspreid.